

Publicerad 2006-01-16 01:02 av Glassplitter

Ibland känner man bara så

Tårar

Jag fäller en tår,
som söker sig igenom
min cellbefyllda hud

Den hittar utvägen,
den faller nerför
emot marken, och splittras

För alltid

Jag fäller en tår,
som söker sig igenom
min cellbefyllda hud

Den hittar utvägen,
den faller nerför
emot vattnet,
men splittras inte utan
blir lätt en av alla
tår-droppar i havets
vatten, som har miljoner
tårar i sig, ingen som
inser det är tårar

Jag tittar upp, mot himmelen
Ser det är blått och vackert

Men det är inte vackert för mitt
sorgsna hjärta,
det bara gör så ont
så ont, att se och veta att det är vackert
trots jag inte kan tycka det
innerligt

Vad ska jag göra? Hjälp mig!

Ta bort min sorg,
från mitt sorgliga hjärta

Är du snäll,
snälla hjälp mig!
Ta bort sorgerna, som
dränker mig i tårar

Hjälp mig!

Jag försöker hitta ljuset,
hitta hem i mörkret
men det går inte

Inte utan ljuset,
hemmet hittar jag inte,
än hur mycket jag försöker
kunna se i mörkret

Mörkret är alldeles för mörk
För mörk för att kunna se nånting i

Hjälp mig!

Ta bort sorgerna, så kan jag hitta hem
i ljuset

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Glassplitter med Poeter.se id #6086 innehar upphovsrätten